

GLOSE IN KOMENTARJI

NEKULTURNI MOLK

Že nekaj časa smo pri nas priče nekam nenavadnemu in nesorazmernemu, da ne rečem paradoksalnemu pojavu: slovenski revialni tisk se množi, nove revije nastajajo, že obstoječe se prenavljajo, njihova vsebina postaja širša in aktualnejša, različna stališča in mnenja se uveljavljajo in križajo v njih, novi, mladi avtorji se oglašajo in opozarjajo nase, videti je, kakor da se v našem kulturnem in intelektualnem življenju nekaj sproža in nekaj godi, — toda naše dnevno časopisje in njegove kulturne rubrike tega kakor da ne opažajo ali ne želijo opaziti. Že lep čas, se pravi nekako od lanske jeseni, ni namreč v njih zaslediti nobenega, še tako skromnega poročila, nobene vesti o slovenskih kulturnih in literarnih revijah, kakor da jih sploh ne bi bilo ali kakor da ne bi prihajale na dan redno vsak mesec. Edina, žal docela osamljena izjema, ki jo v tej zvezi lahko navedem, je bil informativni zapisek o predstavniki diskusiji uredništva *Perspektiv*, *Problemov* in *Sodobnosti*, priobčen konec lanskega leta.

Zgodilo se je sicer, da je uredništvo slovenskega dnevnika ob novem letu povabilo urednike omenjenih treh revij, naj napišejo zanj vsak svojo programsko izjavo. Vsaj dve od teh izjav sta bili tudi napisani, pa nista nikoli zagledali belega dne.

Res je, da naše časopisje že vsa zadnja leta ni posvečalo našim kulturnim revijam kake posebne skrbi. Odpravljalo jih je kar se da na kratko, s tem da je bežno in brez komentarja navajalo poglavitno vsebino novoizšlih števil. Zdaj so še ta lakonična poročila iz časopisnih stolpcev docela izginila. Človeku ni kaj prida žal za njimi, saj bralcu niso povedala kaj dosti več kot to, da imamo tudi na Slovenskem nekaj revij in da te revije celo izhajajo. Ampak povedala so vsaj to. In bila so pri vsej svoji skromnosti vendarle znamenja neke minimalne dobre volje, ki je takrat očitno obstajala in ki je danes — kot vse kaže — ni več.

Nastaja vprašanje, kako si je treba obrazložiti ta malce zagonetni molk, ki je v nasprotju z dobrimi, ustaljenimi navadami kulturnega poročanja in ki se je vanj tako ostentativno umaknilo slovensko časopisje. Ali je ta molk zgolj izraz trenutne zadrege ali nekakšna izjemna in posebno pomenljiva oblika novinarskega komentarja? Ali pa je — česar tudi ne gre izključevati — samo preprost dokaz za nemoč našega novinarstva, da bi sproti zavzemalo samostojno, kritično in tvorno stališče do raznih aktualnih pojavov našega kulturnega in duhovnega življenja, posebno takih, ki so malo bolj zamotane ali celo sporne narave in ki na nesrečo še niso uradno katalogizirani?

D. Š.

POPRAVEK

V 6. št. *Sodobnosti* je treba popraviti v članku *Ob robu sarajevskega festivala malih odrov* na str. 553: Reneja de Aubaldi — pravilno: *Renéja de Obaldi*; in v članku *K Paternujevi študiji o Levstikovi estetiki* na str. 566: v leto 1891 — pravilno: v leto 1881.